

سرشناسه: صالحی، فاطمه، ۱۳۶۹، گردآورنده
عنوان و نام پدیدآور: قرآن، به اهتمام مرکز مطالعات و هدایت حرکت‌های جهادی بسیج سازندگی؛
گردآورندگان: فاطمه صالحی، مرجان هرمزی شیخ‌طیعی، فاطمه بیانی صداقت.
مشخصات نشر: تهران: سازمان بسیج دانشجویی، ۱۳۹۸.

مشخصات ظاهری: ۴۰ ص.

فروست: مجموعه جزوات تادیب؛ ۳.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۲۲۵۱۱-۲

وضعیت فهرست نویسی: فیا

موضوع: قرآن — آموزش — ادبیات کودکان و نوجوانان

موضوع: Education — Juvenile literature — قرآن

موضوع: قرآن، برگزیده‌ها — ترجمه‌ها — ادبیات کودکان و نوجوانان

موضوع: Qur'an. Selections — Translations — Juvenile literature

موضوع: اردو و اردوداری

موضوع: Camping

موضوع: ایران — مناطق محروم

موضوع: Deprived areas — Iran

شناسه افزوده: هرمزی، شیخ‌طیعی، مرجان، ۱۳۷۳، گردآورنده

شناسه افزوده: صالحی، فاطمه، ۱۳۷۰، گردآورنده

شناسه افزوده: سازمان بسیج دانشجویی

شناسه افزوده: پاسداران انقلاب اسلامی. سازمان بسیج سازندگی. مرکز مطالعات و هدایت حرکت‌های جهادی

شناسه افزوده: Student Basij Organization

رده بندی دهگانه: BP۷۴/۵: ۵

رده بندی دیویی: ۱۰۷/۱ (ج)

شماره کتابشناسی ملی: ۸۸۰۶۱

مجموعه جزوات تادیب (۳)

ف

به اهتمام: معاونت عملیات جهادی سازمان بسیج دانشجویی

مرکز مطالعات و هدایت حرکت‌های جهادی بسیج سازندگی

گردآورندگان: فاطمه صالحی، مرجان هرمزی شیخ‌طیعی، فاطمه بیانی صداقت

ناشر: مرکز اسناد و انتشارات سازمان بسیج دانشجویی

نوبت چاپ: اول - پاییز ۹۸

آدرس: تهران - خیابان طالقانی - تقاطع مفتح - مجتمع فرهنگی

سیزده آبان - مرکز اسناد و انتشارات سازمان بسیج دانشجویی

تلفن: ۸۸۳۸۱۵۱۶-۰۹۱۹۳۳۷۲۱۸۴

پست الکترونیک: bso.publication@gmail.com

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۲۲۵-۱۱-۲ ISBN:

شابک دوره: ۹۷۸-۶۲۲-۷۲۲۵-۰۸-۲ ISBN:

JAHADGARAN.org

سازمان
بسیج
دانشجویی

۵	مقدمه
۷	فصل اول: نثران در ادبیات جهادی
۱۰	نکات قابل توجه در مریدان
۱۲	آداب اداره کلاس
۱۵	فصل دوم: سوره مبارکه جمعه
۱۵	نکات سوره
۱۸	نمونه پیشنهادی آموزش سوره در سه جلسه
۲۶	فصل سوم: سوره مبارکه ناس
۲۶	نکات سوره
۲۹	نمونه پیشنهادی از ارائه محتوای سوره ناس
۳۲	فصل چهارم: سوره مبارکه فلق
۳۵	نمونه پیشنهادی از ارائه سوره در سه الی چهار جلسه
۳۸	منابع

مقدمه

همانطور که در جزوه اصول تأدیب گفته شد، طبق روایت‌های متواتر، دوره‌های رشد در هر فرد هفت ساله تقسیم می‌شود. امام صادق (ع) فرموده‌اند:

«دَعِ ابْنَكَ يَلْعَبُ سَبْعَ سِنِينَ وَيُؤَدِّبْ سَبْعَ سِنِينَ وَالْزِمَهُ نَفْسَكَ سَبْعَ سِنِينَ فَإِنْ أَفْلَحَ وَالْإِفْلَاقُ مِمَّنْ لَا حَيْزَ فِيهِ»؛ فرزند خود را تا هفت سالگی آزاد گذار تا به بازی بپردازد، در هفت سال پس از آن تأدیب آغاز شود و در هفت سال سوم او را با خود همراه کن (تا از مشورت با او برخوردار گردی و در کارها از وی کمک بگیری).

در دوره دوم رشد که شامل ۷ تا ۱۴ سالگی می‌شود، مبانی کلی فکری و دینی در کودک شکل می‌گیرد و این مبانی سنگ بنای زندگی آینده او می‌شود. پس لازم است تا مربیان از این موضوع غافل نبوده و پیریزی اعتقادی متبسی را بسیار جدی بگیرند. امام سجاد (ع) فرمودند:

«وَأَمَّا حَقٌّ وَلَدِكَ فَتَعَلَّمْ أَنَّهُ مِنْكَ وَ مُضَافٌ إِلَيْكَ فِي عَاجِلِ الدُّنْيَا بِخَيْرِهِ وَ شَرِّهِ وَ أَنَّكَ مَسْئُولٌ عَمَّا وُلِّيَتْهُ مِنْ حُسْنِ الْأَدَبِ وَ الدَّلَالَةِ عَلَى رَبِّهِ وَ النَّمْعِ بِأُتَى سَلَى طَاعَتِهِ فِيكَ وَ فِي نَفْسِهِ فَمَثَابٌ عَلَى ذَلِكَ وَ مُعَاقِبٌ فَاعْمَلْ فِي أَمْرِهِ عَمَلِ الْمُتَرَتِّبِينَ بِحُسْنِ أَثَرِهِ عَلَيْهِ فِي عَاجِلِ الدُّنْيَا الْمُعَذِّرِ إِلَى رَبِّهِ فِيمَا بَيْنَكَ وَ بَيْنَهُ بِحُسْنِ الْقِيَامِ عَلَيْهِ وَ الْأَخْذِ لَهُ مِنْهُ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»^۱؛ حق فرزند تو این است... در سرپرستی وی

۱. من لا يحضره الفقيه، جلد ۳، صفحه ۴۹۲

۲. رساله حقوق امام سجاد/ حق خویشاوندی

مسئولیت داری که ادب او را نیکو کنی و به سوی پروردگارش و در فرمان برداری رهنمون سازی، نسبت به وظایفش در اطاعت رب یاری اش دهی.

با توجه به روایتی که ذکر شد، واژه ادب دارای اهمیت است. ادب آموختن با تربیت کردن متفاوت است. تربیت از رب می آید و در لغت یعنی راندن چیزی به سوی کمال و برطرف کردن نقایص آن چیز. در اصطلاح به معنی بزرگ کردن و شکل دلخواه خود را به آن دادن است؛ به عبارت دیگر، تربیت، ایجاد عادت های مطلوب مربی در مربی است. در تربیت، مربی، خود و سلیقه اش را به متری تحمیل می کند، اما ادب به معنی جهت منطقی پیدا کردن؛ این که همه اعضا و افعال، جهت منطقی پیدا کنند. و هدفمند باشند. ادب، فراهم کردن یک شرایطی است که فرد بتواند خودش درست را تشخیص بدهد و درست تفکر کند و از گفتار، رفتار، گوش، چشم، شکم، شرم و... مراقبت کند. در ادب، مربی، مخاطب را به سمت مسیر منطقی سوق می دهد و راهنمایی می کند، اما مسیر را مشخص نمی کند و او با توجه به آموزه ها خودش باید جهت منتهایی برسد و تصمیم گیری کند.

با توجه به دو مطلب ذکر شده به او آئینایی فکری و اعتقادی کودک در این دوره از رشد شکل می گیرد و ثانیاً رفتار و گفتار کودک باید جهت الهی پیدا کند، درمی یابیم که آموزش مفاهیم قرآنی در این دوره بسیار حائز اهمیت است، چرا که مربی با آموزش قرآن، نگرانی خاصی بابت اشتباه بردن مبانی منتقل شده به متری نخواهد داشت و با استفاده از ابزارهای مختلف می تواند مسیر یادگیری خود در این زمینه را به خوبی ایفا کند.